
NIEWYCZOSANY (5) *part praet pass pf*

e, o oraz a jasne.

sg m N niewyczosany (2). ◇ pl G niewyczosanych (2). ◇ L niewyczosanych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

W funkcji przymiotnika: Prostacki; impexus Cn (5) : wśłeteczność á nyeopátrznosc/ s którą fie [rodzice] dawayá przed dziećmi fwemi znác/ ták w nyewyparzáných fłowách/ yáko w niewyczofáných vczynkach GliczKsiqż D6v.

W połączeniu szeregowym (1): żeby fię [...] fprofných/ nie wyczofáných/ grubých/ nieprzyfłtoyných y nie zbożnych wywodow y podobieńftw/ ktore Bogu iedynemu prawdziwe^{mu} nie fłużá/ wftydác muśieli. CzechEp 228.

Wyrażenie: »niewyczosany człowiek« (1): Rigidus homo, Surowy/ gruby/ też mowiá niewyczofány człowiek/ grundichwał. Mqcz 356b.

Szeregi: »gruby abo niewyczosany« (1): Tákżeć Kálwinowi ieden Bog Troyca nie podoba fię Stánkárow y Sofiltow/ y gruby ieft ábo nie wyczofány/ (Barbarus on mowi) iefliby kto go wzywał GrzegRóżn I2. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]

»niewyczosany a plugawy« (1): Piífá ták że był obyczáyow bárzo nye wyczofáných á plugáwých/ dzyeci á pothomftwo fwoye wyodł ná wśfeláką złość á nierządność GliczKsiqż E2.

Synonimy: gruby, niewycudzony, niewycwiczony, niewygarbowany, prosty, sprosny.

Cf **WYCZOSANY**